

Печар Р. А.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
ОПП «Менеджмент організацій і адміністрування»

Минів Р. М.,
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту і бізнес-адміністрування,
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С.З. Ґжицького, м. Львів

ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективне використання всіх ресурсів, зниження витрат та зростання рентабельності – це основні цілі господарюючого суб'єкта, які дозволяють об'єктивно оцінити економічну ситуацію та прийняти оптимальні управлінські рішення на всіх рівнях підприємства. Правильно організовані фінансово-економічні дослідження забезпечують ефективність та результативність і суттєво впливають на хід бізнесу.

Для покращення фінансової стійкості суб'єкт господарювання повинен прагнути реалізувати невикористаний потенціал підвищення ефективності всіх виробничих факторів. Виявлення та використання існуючого потенціалу для підвищення ефективності виробництва можливе лише за допомогою фінансового аналізу [1].

Фінансовий стан слід аналізувати з метою виявлення організаційних слабких сторін, майбутніх резервів та шляхів подальшого ефективного розвитку. У корпоративному управлінні фінансовий аналіз використовується переважно як частина системи фінансового менеджменту, оскільки він надає інформацію для прийняття управлінських рішень.

Фінансової стійкості можна досягти шляхом підвищення ефективності виробництва, що досягається завдяки ефективному використанню всіх видів ресурсів та зниженню витрат [2]. Для оптимізації управління необхідно чітко розуміти тенденції та характер змін в економіці господарюючого суб'єкта. Фінансова стійкість визначається співвідношенням різних видів джерел фінансування та їх відповідністю складу активів. Стабільність фінансового становища підприємства забезпечує достатню частку власного капіталу в джерелах фінансування.

Покращення фінансової стійкості підприємства досягається за допомогою різних заходів, що охоплюють різні аспекти його діяльності. Основні напрямки включають оптимізацію структури капіталу, ефективне управління активами та пасивами, підвищення прибутковості та зниження ризиків [3].

Основні напрямки покращення фінансової стійкості:

1. Управління структурою капіталу та джерелами фінансування: збільшення власного капіталу: збільшення частки власного капіталу в загальній фінансовій структурі зменшує залежність від зовнішніх кредиторів та підвищує фінансову незалежність; раціоналізація кредитів: оптимізація співвідношення між власним капіталом та боргом. Важливо підтримувати рівень боргу, який не створює

надмірного фінансового тягаря, водночас дозволяючи ефективно використовувати фінансовий леверидж; рефінансування кредитів: заміна дорогих кредитів на дешевші для зменшення фінансових витрат.

2. Управління активами та оборотним капіталом: оптимізація дебіторської заборгованості та зобов'язань: прискорення стягнення дебіторської заборгованості та ефективне управління умовами оплати постачальникам для покращення грошового потоку; прискорення оборотності поточних активів: зменшення рівня запасів до оптимального рівня, що вивільняє грошові кошти та підвищує ліквідність; монетизація нерухомості: продаж або здача в оренду неефективно використовуваних основних засобів.

3. Підвищення прибутковості та операційної ефективності: збільшення доходів: диверсифікація джерел доходів, розширення клієнтської бази, покращення якості продукції або послуг; оптимізація витрат: скорочення непотрібних витрат, впровадження програм енергозбереження, перегляд тарифних планів та інших постійних витрат; підвищення ефективності виробництва: оптимізація бізнес-процесів, їх автоматизація, інвестування в сучасні технології та обладнання.

4. Фінансове планування та контроль: бюджетне та фінансове планування: ведення суворого обліку доходів та витрат, підготовка бюджетів та графіків платежів для прогнозування грошових потоків; створення фінансових резервів: створення «буфера безпеки» (резервного фонду) для покриття непередбачених витрат та зменшення фінансових ризиків; управління ризиками: розробка стратегій управління ризиками, включаючи страхування та зменшення ризиків, для захисту від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Комплексне впровадження цих стратегій дозволяє підприємствам зміцнити своє фінансове становище, підвищити платоспроможність та забезпечити сталий розвиток у довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел:

1. Тітенко З. М. Каплія О. А. Теоретичні основи механізму управління фінансовою стійкістю підприємства. *Ефективна економіка*. № 2. 2024. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.2.72>.

2. Марусяк Н. Забезпечення фінансової стійкості підприємств в умовах воєнного стану та економічної турбулентності. *Сталий розвиток економіки*. № 5 (56). 2025. С. 483-488. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-66>.

3. Степаненко О., Канельська А. Фінансова стійкість підприємств в період воєнного стану: ризики, загрози, шляхи їх подолання. *Підприємство та інновації*. 2024. №33. С. 123–130. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/33.21/>.